

Troen i 20-årsalderen (5): “Jeg er en del av en familie”

“Nå for tiden er det ingen som tror på Gud”. Hvor mange katolske ungdommer har ikke en eller annen gang følt ensomhet og motløshet? I slike øyeblikk er det godt å huske på – som Catherine foreslår i denne videoen som er filmet i London – at man er en del av en stor familie.

04.06.2013

Å være troende er som å tilhøre en familie. Jeg føler at Gud og Kirken er min familie, Og det gir meg stor sikkerhet i livet. Troen er noe som holder meg i hånden når saker og ting blir vanskelige, selv om det høres ut som en klisjé, så er det virkelig slik!

Troen vil alltid være der, den er en sikkerhet som ikke svikter deg. Det er det veldig vanskelig å finne i dag, derfor synes jeg det er enda mer – nødvendig, i dag mer enn noen gang, å ha den sikkerheten, en sikkerhet du ikke kan finne på internett, og du kan ikke finne den på TV. Du kan finne en midlertidig sikkerhet de stedene men det er ikke noe som virkelig får deg til å føle at du er del av en familie.

Troen gir meg et mål i livet som er større enn bare å leve i øyeblikket. Det finnes en hensikt med alt, og det er noe som troen virkelig har gitt

meg: Den er fullstendig, den er helhetlig, den er noe jeg ikke kunne leve foruten.

Jeg lever i et flerreligiøst og flerkulturelt samfunn, og det er en flott ting: Du opplever så mange forskjellige religioner, og så mange forskjellige kulturer, det er virkelig en velsignelse. Men jeg kan betro deg at det noen ganger er vanskelig å holde fast ved den katolske tro, spesielt i England.

Jeg dro til Verdensungdomsdagen i Madrid, og der var det millioner av katolsk ungdommer, på min alder, eldre , yngre... det var helt utrolig, virkelig! Der hadde jeg ingen problemer. Der kunne man rope ut sin tro, eller synge salmer på T-banen.

Det var helt utrolig, og jeg følte meg som i en familie. Og så kom jeg tilbake til England, til London, og alt dette har blitt borte. Men for meg

dreide det seg om å føle den ånden å bringe den glade ånd av kjærlighet og godhet disse troens dager, bringe det med meg hjem. Og bruke det i mitt dagligliv, gjøre enkle ting, gi noen en sitteplass, små ting som det; og snakke om troen på en åpen og positiv måte.

Og det hjalp meg til å holde den ånden levende, og være sikker på hva jeg tror på.

Hvor vakker vår katolske tro er! Den gir en løsning til all vår engstelse, beroliger vårt sinn og fyller hjertet med håp. Den hellige Josemaría, Veien, nr 582